

„БЪЛГАРИЯ — БЯЛА, ЗЕЛЕНА, ЧЕРВЕНА“

Довечера ще бъде изпълнена за първи път посветената на XI конгрес на БКП Оратория-кантата „България—бела, зелена, червена“. По този повод помолихме нар. артист проф. Александър Райчев да разкаже как се е зародила идеята за това негово най-ново произведение, създадено в творческо сътрудничество с известния наш поет Димитър Методиев.

— Познавам отдавна — каза проф. Райчев — поезията на Димитър Методиев, още от неговите първи стихосбирки. В нея винаги е имало нещо, което ме е карало, когато я чета, да се възхищавам и като музикант да трептя.

Преди няколко месеца с Димитър Методиев се срещнахме и решихме да създадем във взаимно сътрудничество произведение, посветено на XI конгрес на нашата партия. Той ми предостави подбрани открити от свои патриотични и с висока партийност творби, защото искахме нашето съвместно произведение да бъде с патриотично-партийно съдържание. Въз основа на по-

етичния материал, който той ми даде, аз направих тази композиция. Това е възхвала на нашата родина България, на нейната красота: бяла — с белите ѝ заводи; зелена — със зелените ѝ поля и градини, и червена — с кръвта на народа ѝ, извоювал свободата. Оттук произлиза и заглавието „България — бяла, зелена, червена“.

След тази част, която е в лиричен тон и отразява синовното отношение към майката Родина, следва рекъвиет — трагична, траурна и същевременно героична възхвала на онези, които са пожертвували живота си за свободата, възхода и щастието на нашия народ.

Следващ момент в произведението е картината на международната обстановка — борбите за свобода, стачките и революциите по целия свят, разделен на два идеологически фронта. И тук, на фронта на мира, където нашата родина разцъфтява, стои начело Съветският съюз, който обединява всички прогресивни сили, подпомага прогреса на човечеството и устремено го води напред. Последната част на произведението е възхвала на миролюбивата политика на СССР, на дружбата между нашия народ и съветските народи, възхвала и на нашата партия, която уверено, ръка за ръка с Комunistическата партия на Съветския съюз, участва в борбата за мир и дружба между народите в целия свят.

В музикално отношение това е оратория-кантата за 6 тропмета, 6 тромбона, 12 ударни инструмента и смесен хор. Към този музикален състав има и един четец, който или повтаря от време на време текста, който хорът пее, или самостоятелно разказва за събитията, които се редуват в ораторията.

По отношение на музикалния език съм се стремил да бъде популярен, разбираем. Според мен, това е един от най-големите проблеми, които стоят сега пред творците — да създават разбираеми, достъпни за широк кръг слушатели произведения. Ние говорим за нещо, които обхващат надеждите, възлениения, интересите на целия народ. Затова и творчеството ни трябва да бъде адресирано до този народ, да го вдъхновява за такъв начин на живот, който дава най-добри резултати в областта, както на материалната, така и на духовната култура.

М. ДОРОТЕЕВА